

Ercueta à Fontor, dimenge 25-VIII-

Maria meua sempre emproada. Aquest matí uns xicotets, que anaven al poble han pres una postal per a tu. Ells mateixos al retornar em portaren la carteta teua que em faltava i la del dia 24. Ja està tot arreglat. He signat el paper i aquesta tarda han dut la carta a certificar. Està contenta, eh? Ja et deia jo que no desesperis mai. Ja veuràs, com tot marxarà bé. L'única cosa que passarà és que en tindrem una colla més per contar, quan estem ja per sempre més juntets com dues tortoles. No he preguntat res amb la carta que inclou. Jo sé que la tia deu estar per allà i quan ella no escriu és perquè no li deu plaure, comprens, mecosota meua? Jo ja sé com xic el que succeix i la vida aï per nosaltres, és cosa més difícil que mai particularment pels que estaves en la situació d'ella. Ara a esperar. He rebut també carta de l'Henara i Mateu. Estan confiats i diu que pel mes entrant sortirem tots i que els dongui l'adreça de la Pepita que li escriurien per si poguessim sortir tots junts que seria la vera alegria.

Tinguis confiança i no desesperis. Ara vull parlar-te de l'idea teua de prendre't una vacança i venir aï. M'ho dius en la teua mateixa del 22 quan encara no havies rebut el paper felig. Ni en broma, Maria meua. Aï no podiem arreglar-nos de cap manera. Si vegessis com dormim! Ni pot separar una manta ni res. Ja t'explicaré més quan em poguem veure. Tinguis confiança i veuràs com més aviat del que et sembla s'arranja tot. Si no sortíssim per allà ja m'espavilaré jo per a millorar la meua condició aï França i veure mudar en el possible la nostra vida. Pots ben creure'm i no es dubta que ho desitjo més que tu o tant. Per solucionar-nos amb una estada teua aï de 15 dies, ni més. Però ho desitjaria però és prematur encara. Cal que la situació nostra aï es precisi més i més i no calgui tenir ja anar a veure a en Ramonet. Això sembla que s'aconsegueix poc a poc. Rebia fa tres dies carta d'en Canturri i em diu que és cert que oficialment l'embaxada fa gestions per a portar-nos a Mèxic, però no es coneixent els resultats. Que ja és molt que algú es preocupi

Fam - et Garonne

seriosament de nosaltres, i si s'aconsegueix estaria tot guanyat, altrament ell creu que no quedaria més remei que retornar tard o d'hora a França, comia que aquí res hi ha a fer.

Naturalment, veneta meua, que voldria veure't i abraçar-te i amb quina alegria ho faria! Però pren paciència i tot vindrà. Finguis confiança amb mi, ja sé que la tens, que ja saps que acostumo a veure les situacions clares i no perds el seny. Ha bé, en la terra d'avui, m'ocorre ja m'espantar en xic, quan dius que això pot passar a ésser una zona diferent. En aquest cas ja he canviat de criteri. Viu atenta, resisteix el que puguis i mentre segueixi la cosa com ara, però si el fet es produeix, tinguis tot apunt i tens dos solucions. Vindrà aquí. Allavors caldria que jo parlés amb el patrió per tal que et deixés viure el temps suficient a casa seva, mentre cerques, quelecom. No m'agrada molt el país però el farem ni no hi ha més remei i sejour que veia comprensiu. Però podria també sortir d'aquí i parar a Montauban i anar a veure a en Costafreda. L'adreça és rue Ingres, 47, i una vegada allí escriue i jo allavors decidiria si és millor que jo demani permís o parlar amb el patrió per si pot tindre't i allavors vindrà tu en cas positiu. T'està bé? En les anelles, com puguis, (en el cas, que jo dubto) tot per a salvar la situació del Camp de concentració i la solució Costafreda és bona car és a mitja línia i d'allí aneixerien papers, cas que la Manu no pogués treure't els abans de sortir d'aquí.

Com que això es prou interessant, avui ben poquetes coses més et diré. T'indoe una carta d'un xicot d'ací per si pots donar-la a algú que vagi a l'altra zona per tal que la tingi. Saps mica cosa meua, que has quedat molt bé a la foto del minut? Quina doneta meua castiga tinc! No me la mereixo, em sembla.

Dimarts t'escriure més llarg i comentaré més coses. T'enviaré els retrats. No vindrà pas de dos correus. D'acord, mica meua?

Ah! Després a Janó que agraeix molt la seva deferència i li fas uns jutons. Dis-li que li escriue - Petons a Marcello i records a tots.
Una forta abraçada i els petons del teu Pepe